

Dagboek 8 17 augustus 2016

We verzamelen na het ontbijt in het huis van Koy, waar we eerst koffie krijgen zoals gewoonlijk. De armen van Felix die tweedegraads verbrandingen opliepen door de zon zien er niet goed uit. Dr. Sun is boos. "I told you three days ago to go to the hospital!" Hij neemt Felix mee naar het ziekenhuis dichtbij, maakt de wonden schoon en legt er een verband omheen.

De filmploeg gaat vandaag een dag uit het leven van een Spie-en vrijwilliger filmen. De vrijwilliger die is uitgekozen is zelf aidspatiënte, ze heeft destijds hulp van Spie-en gehad en is nu dus zelf vrijwilligster. Een bijzonder verhaal. We rijden naar haar huis toe en ze vindt het allemaal erg spannend. Ze heeft een heel oude fiets waarmee ze haar adressen bezoekt.

Wij laten de filmploeg weer hun ding doen en gaan met Koy en andere Spie-en mensen weer een paar projecten in de buurt bekijken.

Chin Chanty, de vrijwilligster die vandaag de hoofdrol speelt

Allereerst een nieuw irrigatieproject dat net is gestart. Omdat het aantal aidspatiënten en weeskinderen nu zo terugloopt hebben we een aantal weken geleden besloten om extra projecten te gaan uitvoeren dit jaar. Spie-en heeft daarvoor een paar projecten uitgezocht die al een paar jaar geleden zijn aangevraagd door de dorpelingen. Eén ervan is het maken van een 1.300 meter lange dijk dichtbij de Mekong Rivier. Elk jaar stijgt het water hier meters hoog. Alle land overspoelt en pas als het water zakt kan er rijst worden verbouwd.

In de dijk die nu wordt gemaakt zullen twee sluizen worden gemaakt.

Als het water stijgt vormt het water dat door de sluizen naar de andere kant van de dijk stroomt een groot waterreservoir. Dan gaan de sluizen dicht en als het water zakt kan er rijst worden verbouwd. En in het droge seizoen is er ook nog water over in het reservoir die kan worden gebruikt voor nog een rijstoogst.

Inmiddels is het werk begonnen. Er moesten veel struiken en wortels worden verwijderd. En nu is men druk bezig met het maken van de dijk. Het is hier en daar een glibberboel en Sjanet glijdt met één been in een diep kleigat. Haar voet zit helemaal vastgezogen in de kleimodder. Pas nadat Henk een foto heeft gemaakt, helpt hij haar uit de zuigende modder. Maar nu glibbert ze alle kanten op. Met flesjes water worden haar voeten wat provisorisch schoon gemaakt en kan ze weer verder.

We bezoeken een aidspatiënte die een nieuw huis kreeg van Spie-en. Ze is al in het Spie-en programma sinds 2002. Zolang heeft ze de ziekte al met zich meedragen. Haar man overleed al in 2003. Omdat haar gezondheid niet goed is, krijgt ze rijst van Spie-en. Ze heeft een dochter van 14 jaar, ook hiv-positief, besmet bij de geboorte.

We vragen het meisje hoe het gaat en wat ze later wil worden. Ze antwoordt meteen: politieagent. Maar dan komen de tranen. Want zal dat gaan als aidspatiënt? Wat voor toekomst ziet ze voor zich? Ook hier weer een wereld van verdriet en spanning achter een glimlach.

Nog een ander arm gezin kreeg een huis. De man des huizes is vier jaar geleden gaan werken in Thailand en heeft nooit meer iets van zich laten horen. De vrouw zit nu met twee kinderen alleen. Ze werkt in de fabriek en burens passen dan op haar twee jonge kinderen.

Aidspatiënte met haar dochter van 14, links de Spie-en vrijwilligster

Inmiddels is de filmploeg klaar en rijden we naar Koy's huis, waar we afscheid moeten nemen van Henk en Sjanet. Zij vertrekken vanavond naar Phnom Penh, waar ze morgen nog een dagje zullen blijven om vrijdagmorgen te vertrekken naar Nederland. Wij gaan een hapje eten, praten bij en zoeken onze kamers op. Weer een bijzondere dag!

Kinderen vissen in het rijstveld, vangen kikkers en visjes voor het avondeten

Donderdag 18 augustus

Spie-en heeft een bijzonder wezenprogramma. Als beide ouders zijn gestorven door welke oorzaak dan ook, zorgt Spie-en voor een pleeggezin. In veel gevallen kunnen grootouders voor hun kleinkinderen zorgen, met ondersteuning van Spie-en. De kleinkinderen kunnen later weer voor hun grootouders zorgen, want hier kent met geen ouderdomsvoorzieningen of wat dat ook. Dit project zal vandaag worden gefilmd door de filmploeg.

Het gaat vandaag om dit 'gezin': Een opa van 66, hij heeft tbc. Hij is broodmager en hoest af en toe zijn longen uit zijn lijf. Zijn jongste dochter van 16 zit naast hem. Daarnaast zitten 7 kleine hummeltjes met bange oogjes te kijken naar ons.

Dit is hun verhaal: Opa had drie dochters, waarvan de twee oudsten zijn getrouwd. De ene dochter kreeg drie kinderen, de andere vier.

Een jaar geleden overleden beide ouders van de drie kinderen. Er was niemand die naar de kinderen om kon kijken, behalve opa en oma (die toen nog leefde).

Beiden zorgden zo goed en zo kwaad als dat kon voor de kinderen. En ook de jongste dochter hielp mee met het werken in de rubberplantages om genoeg geld te verdienen voor het gezin. Maar toen oma overleed stonden opa en zijn jongste dochter alleen voor de zorg voor drie kinderen. Tot overmaat van ramp overleden ook de andere dochter en haar man en lieten hun vier kinderen als wezen achter. Deze kinderen konden nergens anders naar toe als naar het gezin van opa. Maar opa is heel zwak. Als hij hoest kan hij gemakkelijk anderen besmetten. Gelukkig zijn de kinderen allemaal ingeënt tegen tbc. Opa kan niet werken. En dus zit er voor het meisje van 16 niets anders op dan geld te verdienen en voor het gezin zorgen. En dat is natuurlijk een onmogelijke taak.

Ik moet denken aan onze kleinkinderen, wij hebben ook een kleindochter van 16 jaar. Zij is druk met haar studie en haar vriendinnen, vakantiewerk en

wat niet al. Ze hoeft zich nergens zorgen om te maken.

En dan dit meisje dat de zorg heeft voor 7 jonge kinderen en haar zieke vader. Elke morgen gaat ze al vroeg naar de rubberplantages om de latex te oogsten van de rubberbomen. Er zijn veel jongens en mannen werkzaam in de rubber. Het gevaar dat ze wordt lastiggevallen is heel groot, vertelt de Spie-en vrijwilligster. Ze maakt zich daar grote zorgen om. Maar ze heeft geen keus!

Ze werkt op de plantage tot aan de middag en gaat dan gauw naar de markt om wat eten te kopen en het thuis klaar te maken voor de kinderen. Wat een zorg voor zoveel mensen.

Maar ook het verdriet om het sterven van haar moeder en haar zussen. Ze mist ze heel erg, zegt ze. En de zorg om haar vader die heel ziek is.

Het dorps hoofd van dit dorp heeft de Spie-en vrijwilligster er bij geroepen. Kan Spie-en hier helpen?

Dit zijn juist de schrijnende gevallen waarvoor we dit werk doen. De armsten van de armsten helpen. Dit gezin zit inmiddels in het Spie-en programma. Elke maand krijgen ze rijst van Spie-en. Dat is alvast één probleem minder voor het meisje. Er blijven er nog genoeg over. Ze wonen op de rubberplantage en het huis is niet van henzelf. Voorlopig hebben ze nog onderdak.

De jongste kinderen kunnen naar school, maar het meisje niet, daar heeft ze natuurlijk geen tijd voor. Kunnen we haar een beroepsopleiding aanbieden? Ja, maar wanneer moet ze dat doen? Ze wil haar baan op de plantage niet kwijt raken. En opa kan niet de hele dag op de kinderen passen. Voorlopig dan toch maar op de plantage blijven werken met alle gevaren van dien.

We praten met de vrijwilligster over de mogelijkheden. Ze zal dit gezin goed in de gaten houden en er alles aan doen om hen te helpen.

Als de filmploeg klaar is, is ook de spanning voor het gezin voorbij. Het was niet makkelijk om alles weer op te rakelen. Sareth gaat met de vrijwilligster naar de markt om een voorraadtje voedsel in te slaan, zodat ze de komende dagen in ieder geval genoeg te eten hebben. Ze zijn er verschrikkelijk blij mee. Ik deel nog wat ballonnen uit aan alle dorpskinderen. Felix is ondertussen druk in de weer met voetballen en inmiddels heeft hij zelfs het dorpsplein omgetoverd in een volleybalveld. Een

paar bamboestokken in de harde grond gegraven en de lijnen aangegeven met wat as, een touw gespannen en er kan gespeeld worden.

En dan moeten we deze mensen achterlaten, maar niet zonder hoop. Wie echt hulp nodig heeft willen we graag helpen. Maar dat kan alleen met hulp uit Nederland.

Voor 100 euro krijgt een weeskind en de pleegouder een jaar lang hulp!

Dus help ons! **Bankrek.nr. NL16 ABNA 0406472661**

Volg de filmploeg op Facebook: Stichting Living Image

